

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/63/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113011425
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2113011425.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Mariána Jarábka, v trestnej veci proti obžalovanému M. F., nar. XX. L. XXXX v Z., trvale bytom Z., I. XXXX/XX, prechodne bytom K., J. M. XXX, pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. januára 2015 v Trnave odvolanie obžalovaného M. F. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 9. mája 2014, č. k. 2T 77/2013-2823 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného M. F. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 9. mája 2014, č. k. 2T 77/2013-2823 bol obžalovaný M. F. uznaný za vinného zo spáchania prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že: si od nezistenej osoby, na nezistenom mieste a v nezistenom období bez povolenia zadovážil, hromadil strelivo:

- 400 ks nábojov kal. 7,62 x 39 československej výroby s novým označením bxn-náboje s oceľovými nábojnicami, laborovanými celoplášťovými strelami,
- 97 ks nábojov kal. 7,62 x 39 Rd československej výroby s dnovým označením bxn-náboje s oceľovými nábojnicami, laborovanými celoplášťovými strelami,
- 10 ks signálnych nábojov s hliníkovou nábojnicou kalibru 26,5 mm s označením 26,5-Sig-osp (osvetľovací s padáčkikom) o dĺžke nábojnice 135 mm,
- 10 ks signálnych nábojov s hliníkovou nábojnicou kalibru 26,5 mm s označením 26,5 Sig-mD (modrý dym) o dĺžke nábojnice 135 mm,
- 8 ks signálnych nábojov s hliníkovou nábojnicou kalibru 26,5 mm s označením 26,5 Sig-črD (šrapnel) o dĺžke nábojnice 135 mm,
- 8 ks signálnych nábojov s hliníkovou nábojnicou kalibru 26,5 mm s označením 26,5 - Sig-bl/A (biela svetlica) o dĺžke nábojnice 83 mm

a toto strelivo neoprávnene a bez povolenia držal v rodinnom dome súpisné číslo XXX na ul. L. M. v obci K. až do 15. novembra 2011, kedy na základe príkazu Okresného súdu v Trnave pod č. k. OS-TT-V-141-1/2011 zo dňa 9. novembra 2011 bola u neho vykonaná domová prehliadka, pri ktorej bolo horeuvedené strelivo zaistené, pričom v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení ide o strelivo z technického hľadiska do zbraní kategórie B a náboje môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz podľa § 12 ods. 1 uvedeného zákona.

Za to mu bol podľa § 295 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, pričom podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody súd podmienene odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, keď podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu pri určení

probačného dohľadu ustanovil skúšobnú dobu v trvaní štyroch rokov. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. súd zároveň uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd uložil aj trest prepadnutia vecí a to :

- 400 ks nábojov kal. 7,62 x 39 československej výroby s novým označením bxn-náboje s oceľovými nábojnicami, laborovanými celoplášťovými strelami,
- 97 ks nábojov kal. 7,62 x 39 Rd československej výroby s dnovým označením bxn-náboje s oceľovými nábojnicami, laborovanými celoplášťovými strelami,
- 10 ks signálnych nábojov s hliníkovou nábojnicou kalibru 26,5 mm s označením 26,5-Sig-osp (osvetľovací s padáčikom) o dĺžke nábojnice 135 mm,
- 10 ks signálnych nábojov s hliníkovou nábojnicou kalibru 26,5 mm s označením 26,5 Sig-mD (modrý dym) o dĺžke nábojnice 135 mm,
- 8 ks signálnych nábojov s hliníkovou nábojnicou kalibru 26,5 mm s označením 26,5 Sig-črD (šrapnel) o dĺžke nábojnice 135 mm,
- 8 ks signálnych nábojov s hliníkovou nábojnicou kalibru 26,5 mm s označením 26,5 - Sig-bl/A (biela svetlica) o dĺžke nábojnice 83 mm.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. okresný súd stanovil, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Samosudkyňa okresného súdu odôvodnila písomne vyhotovený rozsudok v rozsahu č. I. 2823-2827 spisu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný M. F., pričom hlavného pojednávania prvostupňového súdu zúčastnený prokurátor sa práva podať odvolanie proti vyhlásenému rozsudku výslovne vzdal.

Z písomných dôvodov odvolania obžalovaného M. F. v rozsahu č. I. 2830-2832 spisu vyplýva, že sa necíti byť zo spáchania skutku vinným, hoci nikdy nepoprel, že náboje sú jeho. Rovnako nepoprel, že tieto náboje (strelivo) bez povolenia hromadil, zadovážil si ich a držal, a to všetko už v čase, keď nebol držiteľom zbrojného preukazu, ani zbrojnej licencie ani zbrojného sprievodného listu na jeho vývoz. V zhode so svojimi obhajobnými tvrdeniami z prípravného konania i hlavného pojednávania tvrdil, že v minulosti vlastnil zbrojný a poľovný preukaz, z tej doby mu strelivo zostalo, toto skladoval a neskôr používal pri návšteve strelnice, resp. pri výcviku psov na vyhľadávaní zbraní a streliva. Postupu okresného súdu vytkol, že v tejto súvislosti nevypočul na hlavnom pojednávaní navrhovaného svedka k výcviku psov na vyhľadávanie streliva. V ďalšom poukázal na skutočnosť, že sa k držbe streliva priznal a úprimne to aj oľutoval, pričom má zato, že prechovávanie inkriminovaného streliva po skončení platnosti jeho zbrojného preukazu vykazuje len známky priestupku podľa zákona č. 190/2003 Z. z. V ďalšom vytkol súdu prvého stupňa nedostatok zdôvodnenia rozsudku, jeho zrozumiteľnosť a nejasnosť. V petite navrhol napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, e/, Tr. por., prípadne rozhodnúť podľa § 322 ods. 3 Tr. por. Toto odvolanie na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu doplnil o alternatívny petít v tom smere, aby mu odvolací súd po zrušení výroku o treste napadnutého rozsudku uložil primeraný peňažný trest.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pričom poukázal na správnosť postupu konania okresného súdu, ako i správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého prvostupňového rozsudku.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por..

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolania proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Pokiaľ ide o výrok o vine, v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie vecí a zachovanie práva obžalovaného na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav vecí, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný.

Následne súd prvého stupňa všetky zákone vykonané dôkazy v intenciiach § 2 ods. 12 Tr. por. správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom.

Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä pokiaľ si niektoré vzájomne odporovali a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný M. F. spáchal skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého prvostupňového rozsudku. Z tohto dôvodu si všetky skutkové závery prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, odvolací súd uzatvára, že nejde o novú a dosiaľ neuplatnenú obhajobu obžalovaného, ale o tvrdenia, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom dôsledne, a to i v dôvodoch napadnutého rozsudku, vysporiadal už prvostupňový súd. Formálna zmätočnosť dôvodov odvolania obžalovaného z písomného podania na č. I. 2830-2833 je zrejmä z toho, že na jednej strane proklamuje svoju nevinu, avšak na strane druhej absolútne nepopiera spáchanie inkriminovaného skutku v celom jeho rozsahu. Odvolací súd preto v zhode so súdom prvého stupňa vecne potvrdil jednoznačné závery o správnosti zavinenia i účasti obžalovaného na skutku. Odvolacia námietka obžalovaného v tom smere, že mu nebolo umožnené predvolať na hlavné pojednávanie svedka je neopodstatnená. Tento svedok by totiž potvrdil len skutočnosti, ktoré skutkovo sám verifikoval obžalovaný vo forme svojho priznania, a ktorým v konečnom dôsledku súd prvého stupňa aj uveril. Rovnako nikto nerobil sporným a nevyvracal jeho obhajobné tvrdenie v tom smere, že predmetné strelivo hromadil, zhromaždil a prechovával po pomerne dlhú dobu len za účelom výcviku psov na hľadanie streliva, výbušnín, resp. nábojov. Z tohto dôvodu by bolo akékoľvek ďalšie dokazovanie nadbytočné. Podstatou pre posúdenie inkriminovanej veci zostáva fakt, že obžalovaný takéto strelivo hromadil za stavu, že na to nemal žiadne oprávnenie. V tomto smere je dostatočne obsiahnuté i zdôvodnené jeho protiprávne konanie v skutkovej a právnej vete, právnej kvalifikácii i samotných dôvodoch napadnutého prvostupňového rozsudku, s ktorými závermi sa odvolací súd stotožnil.

Za tejto úplnej dôkaznej situácie okresný súd nepochybil, keď protiprávne konanie obžalovaného M. F. právne kvalifikoval ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že má ísť iba o priestupok podľa zákona 190/2003 Z. z., odvolací súd poukazuje na správnosť právnych záverov prvostupňového súdu, judikatúru, justičnú prax a početnú literatúru, prezentovanú vo vzťahu k ustanoveniam § 295 ods. 1 písm. b/ a § 294 ods. 1 Tr. zák.. Akcent pritom kladie na dôkazy produkované v doterajšom trestnom konaní, ktoré jednoznačne preukázali, že obžalovaný udržiaval protiprávny stav po dlhú dobu, pretože zbrojný pas mal len do roku 2005, resp. 2006, poľovný lístok len do roku 2009, resp. 2010 (jeho vlastné tvrdenia) a strelivo mu bolo odňaté až v polovici mesiaca november 2011. Výcvik psov na uvedené účely je síce záslužná vec, avšak nesmie byť vykonávaná contra legem, musí ho sprevádzať totálna legalita a čistota právnych vzťahov vo všeobecnosti. Napokon všetko, čo je zákonom zakázané je nelegálne. Obžalovaný nemal mať v inkriminovanej dobe žiadne strelivo a v rozpore so zákonom ho mal ilegálne hromadu. Pritom mu bol odňatý len zvyšok streliva, keď podľa svojich obhajobných tvrdení musel časť (nevedno akú) pri predchádzajúcich výcvikoch psov spotrebovať.

Ani odvolacie námietky vo vzťahu k arbitrárnosti a svojvôli postupu okresného súdu z hľadiska obsahovo nedostatočného zdôvodnenia skutkového stavu a ostatných výrokov napadnutého rozsudku nie sú podľa zistení odvolacieho súdu dôvodné, na čo druhostupňový súd už poukázal vyššie.

Okresný súd nepochybil ani v postupe konania, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu. Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne v tomto smere aplikoval ako poľahčujúcu okolnosť § 36 písm. l/ Tr. zák. v podobe priznania obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti a jej úprimné oľutovanie. Na druhej strane v súlade s § 37 písm. h/ Tr. zák. ustálil tú priťažujúcu okolnosť, že páchatel' spáchal viac trestných činov. Správne vyhodnotil aj ich vzájomný pomer a dôsledne posúdil všetky okolnosti plynúce nielen z ustanovení § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., ale i § 41 ods. 1 Tr. zák. Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 294 ods. 1 Tr. zák. je stanovená vo výmere o jedného do piatich rokov odňatia slobody, trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 295 ods. 1 Tr. zák. je stanovená vo výmere o troch do osem rokov odňatia slobody. Okresný súd nepochybil, keď obžalovanému za protiprávne konania podľa § 295 ods. 1 Tr. zák., s použitím vyššie uvedených zákonných ustanovení, uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere

troch rokov, teda na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby za prísnejšie trestný zločin. Taktiež nepochybil keď s použitím § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na primerane dlhú skúšobnú dobu v trvaní štyroch rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe. Nepochybil ani tým postupom, ktorým podľa § 51 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Takto uložený trest spoločne s predmetným obmedzením aj podľa názoru odvolacieho súdu splní svoj prevýchočný účel a bude mať efekt i z hľadísk individuálnej a generálnej prevencie. V rámci postupu svojho konania odvolací súd nezistil podmienky k tomu, aby bol obžalovanému uložený peňažný trest s právnym názorom, že takýmto druhom trestu by nebol dosiahnutý účel trestu a ani účel samotného trestného konania. Napokon aj výrok o uložení trestu prepadnutia vecí má oporu v ustanovení § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., nakoľko tieto veci boli použité na spáchanie trestného činu. Postup podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. verifikuje, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát. Nezistiac preto žiadne podmienky pre zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného M. F. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.